

สัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท

วันจันทร์ที่ 28 พฤษภาคม 2018 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอังคารที่ 10 กรกฎาคม 2018 เวลา 21:30 น.

สัญญาที่ไม่เป็นธรรม

ข้าพเจ้าได้รับจดหมายจากธนาคารอาคารสงเคราะห์ เรื่องต่ออายุกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยมีข้อความดังนี้

“ตามที่ท่านเป็นลูกค้าเงินกู้ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ ตามบัญชีเงินกู้ XXXXX และทำประกันอัคคีภัยเพื่อคุ้มครองสิ่งปลูกสร้างไว้กับกลุ่มบริษัทพันธมิตร ในรูปแบบการรับประกันภัยร่วมเป็นผู้ดูแลทรัพย์สินของท่าน ซึ่งกลุ่มพันธมิตรมีความยินดีของแจ้งเงื่อนไขความคุ้มครองภายใต้กรมธรรม์ประกันอัคคีภัยให้ท่านทราบตามเอกสารแนบท้ายนั้น

เนื่องด้วยกรมธรรม์ประกันอัคคีภัยฉบับปัจจุบันของท่านจะสิ้นสุดความคุ้มครอง ดังนั้น เพื่อให้ทรัพย์สินของท่านได้รับความคุ้มครองอย่างต่อเนื่อง ธนาคารจึงขอให้ท่านต่ออายุกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย โดยชำระเงินค่าเบี้ยประกันอัคคีภัย เป็นเงินจำนวน ๒,๒๐๕.๐๘ บาท (สองพันสองร้อยห้าบาทแปดสตางค์) ซึ่งมีระยะเวลาคุ้มครองประกันภัย ๓ ปี ให้ท่านชำระค่าเบี้ยประกันอัคคีภัยรวมกับเงินงวดปกติ ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ได้ตั้งแต่วันที่ ๒-๓๑ พฤษภาคม”

ข้าพเจ้าเช็คเงินต้นคงเหลือที่ยังเป็นหนี้ธนาคารตามบัญชีเงินกู้ที่ธนาคารระบุมาในจดหมาย พบว่ามีจำนวน ทั้งสิ้น 17,471.18 บาท (หนึ่งหมื่นเจ็ดพันสี่ร้อยเจ็ดสิบเอ็ดบาทสิบแปดสตางค์) โทรติดต่อเจ้าหน้าที่ธนาคารตามเบอร์โทรศัพท์ที่แจ้งไว้ในจดหมาย เพื่อแจ้งว่าจะไม่ขอต่ออายุกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย เจ้าหน้าที่แจ้งว่า ต้องต่อเพราะระบุไว้ในสัญญา ข้าพเจ้าแจ้งไปว่าสัญญาที่ธนาคารกำหนดเป็นสัญญาที่ไม่ยุติธรรม ธนาคารเอาเปรียบลูกค้ามาก ข้าพเจ้ากู้เงินธนาคารมาแค่ล้านกว่าๆ แต่มูลค่าที่ดินและทรัพย์สิน ของข้าพเจ้าที่จำนองไว้มีมูลค่า ประมาณแปดล้าน ธนาคารยังบังคับให้ผู้กู้ต้องทำประกันเพื่อให้ธนาคารเป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ประกันภัย อีกเป็นการผลักภาระให้กับลูกค้าเพื่อผลประโยชน์ของธนาคารเอง ข้าพเจ้าเป็นลูกค้าที่ดีของธนาคารมาตลอดมา ชำระค่าผ่อนหนี้เป็นประจำไม่เคยช้าและขาดแม้แต่งวดเดียว

หลายๆคนอาจจะคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทุกธนาคารทำและมีระบุอยู่ในสัญญา ทำให้ลูกค้าเงินกู้ธนาคารถูกเอาเปรียบจากธนาคาร อยู่ตลอดเวลา แต่ไม่มีใครแก้ไขหรือสร้างความเป็นธรรม จึงขอให้ช่วยกันพิจารณาครับว่าสมควรจะปล่อยให้ธนาคารเอาเปรียบลูกค้าเงินกู้ของธนาคารอยู่อย่างนี้ต่อไปหรือไม่

ข้าพเจ้าได้ติดต่อขอให้ผู้บริหารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ นำเรื่องของข้าพเจ้าไปพิจารณา เนื่องจากข้าพเจ้าจะไม่ยอมจ่ายค่าต่ออายุกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย

ด้วยสาเหตุดังนี้

๑. ข้าพเจ้าเป็นลูกค้าที่ดีของธนาคารมาตลอด ดอกเบี้ยก็ไม่ลดให้ ทั้งๆที่ตอนนี้ลูกค้าใหม่ได้รับข้อเสนอ จ่ายดอกเบี้ยต่ำ กว่าที่ข้าพเจ้าจ่ายอยู่

๒. มูลค่าที่ดินและทรัพย์สินที่ข้าพเจ้าจำนองไว้กับธนาคารมีจำนวนมากพอที่ธนาคารจะนำไปขายเพื่อชดเชยหนี้สินที่ข้าพเจ้ายังมีอยู่กับธนาคาร ถ้าข้าพเจ้าไม่ยอมใช้หนี้ (หลักประกันมีจำนวนสูงกว่าเงินกู้หลายเท่าตัว)

๓. ข้าพเจ้ากำลังติดต่อขายบ้านและที่ดินที่อาศัยอยู่ เพื่อนำเงินไปใช้หนี้สินให้หมด หาซื้อบ้านพร้อมที่ดินหลังใหม่ที่เล็กลง เหลือเงินเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายจนกว่าจะสิ้นชีวิต

สามารถใช้ชีวิตที่เหลืออยู่ทำประโยชน์ให้กับสังคมและประเทศชาติ ได้อย่างมีความสุข ไม่ต้องกังวลในการหาเงินมาผ่อนหนี้ธนาคารทุกเดือน

การเสียเงินเพื่อต่ออายุกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย เป็นการเสียเงินที่ไม่เกิดประโยชน์ แถมเป็นการยอมให้ธนาคารละเมิดสิทธิส่วนตัวของข้าพเจ้า

๔. ข้าพเจ้าอยากให้ผู้บริหารธนาคารอาคารสงเคราะห์มีจิตสำนึก ถึงความถูกต้องและความเป็นธรรม ลูกหนี้ของธนาคารก็คือลูกค้าของธนาคาร ท่านควรดูแลและให้บริการลูกค้าอย่างเป็นธรรม ไม่ควรเอาเปรียบลูกค้า มากจนเกินไป

๕. ข้าพเจ้าอยากฝากเรื่องนี้ให้กับ ผู้บริหารประเทศชาติ ที่ท่านว่าท่านทำเพื่อประชาชน ช่วยให้ประชาชนได้รับสิทธิที่เท่าเทียม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ ไม่ให้ถูกเอาเปรียบ สร้างความเป็นธรรม ถ้าท่านนำเรื่องที่ข้าพเจ้ายกขึ้นมานี้ ไปแก้ไข ข้าพเจ้าจึงจะยอมรับว่าท่านทำเพื่อความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

๖. ข้าพเจ้าอยากฝาก สมัชชาปฏิรูปฯ พิจารณานำเรื่องการออกกฎหมาย และการออกกฎข้อบังคับ จากหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งสัญญาต่างๆที่ไม่เหมาะสม กฎข้อบังคับต่างๆที่ออกมาเอื้อประโยชน์ต่อข้าราชการหรือต่อหน่วยงานต่างๆ โดยไม่ได้คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชน สร้าง อุปสรรค ความไม่สะดวก ในการปฏิบัติของผู้ที่ต้องการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย

สรุปประเด็น ที่นำเสนอเพื่อชี้ให้เห็นถึงความเป็นธรรมและสิทธิเสรีภาพของประชาชน ที่ผู้บริหารประเทศควรเอาใจใส่ดูแลไม่ปล่อยให้ผู้ประกอบการเอาเปรียบผู้บริโภค จนเกินไป

๑.การประกันภัย ควรเป็นสิทธิของเจ้าของทรัพย์สิน ว่าสมควรจะทำประกันหรือไม่ ไม่ใช่ต้องถูกบังคับให้ทำประกัน

๒.ธนาคารผู้ให้กู้ มีผลประโยชน์คิดเป็นดอกเบี้ยจากผู้กู้ (ลูกค้า) ถือเป็นการทำการค้า ธนาคารได้บวกต้นทุนและกำไรไว้แล้ว แถมเรียกหลักทรัพย์ค้ำประกันจากผู้กู้ ซึ่งมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าเงินที่ธนาคารให้กู้ไป แค่นี้ก็ได้เปรียบผู้กู้ หรือลูกค้ามากพอแล้ว ยังไม่รู้จักพอ ยังเอาเปรียบมากขึ้น โดยให้ผู้กู้ต้องทำประกันภัย และยินยอมให้ทางธนาคารเป็นผู้รับสินไหมจากการประกันภัย เพื่อนำมาหักจำนวนเงินกู้ที่ยังเหลือค้างก่อน เหลือเท่าไรจึงจะมอบให้ผู้ประกัน ซึ่งเป็นผู้กู้(ลูกค้า) สัญญาแบบนี้ไม่เรียกว่าเป็นการเอาเปรียบลูกค้าแล้วจะเรียกว่าอะไร ธนาคารอ้างว่าทำเพื่อผลประโยชน์ของลูกค้า เป็นการโกหกแบบไม่มีความอาย

๓.ผู้บริหารบ้านเมือง ผู้ออกกฎหมาย หรือ หน่วยงานที่ดูแลเรื่องสัญญา เคยพิจารณาเรื่องนี้หรือไม่

หม่อมหลวงชาญโชติ ชมพูนุท

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๑